

Sieben gegen Theben

Prologos

- [1] [Έτεοκλής]: Κάδμου πολὺ ται, χρὴ λέγειν τὰ καί ρια
- [2] δστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
- [3] οῖακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
- [4] εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἱ τία θεοῦ.
- [5] εἰ δ' αὔθ', δο μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
- [6] Ἐτεοκλέης ἀν εἰς πολὺς κατὰ πτόλιν
- [7] ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυρρόθοις
- [8] οἰμώγμασίν θ', ὡν Ζεὺς ἀλεξητήριος,
- [9] ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
- [10] ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
- [11] ἥβης ἀκμαίας καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,
- [12] βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολύν,
- [13] ὕραν τ' ἔχονθ' ἔκαστον ὕστε συμπρεπές,
- [14] πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
- [15] βωμοῖσι, τιμὰς μὴ ἔξαλειφθῆναι ποτε.
- [16] τέκνοις τε, Γῆ τε μητρί, φιλτάτη τροφῷ.
- [17] ή γὰρ νέους ἔρποντας εὐμενεῖ πέδω,
- [18] ἄπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὅτλον,
- [19] ἐθρέψατ' οἰκητῆρας ἀσπιδηφόρους
- [20] πιστοὺς ὅπιως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.

- [21] καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ βέπει θεός·
- [22] χρόνον γὰρ ἡδη τόνδε πυργηρουμένοις
- [23] καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
- [24] νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησίν, οἰωνῶν βιτήρ,
- [25] ἐν ὥστι νωμῶν καὶ φρεσίν, πυρὸς δίχα,
- [26] χρηστηρίους ὅρνιθας ἀψευδεῖ τέχνη·
- [27] οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
- [28] λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιΐδα
- [29] νυκτηγορεῖσθαι κάπιβουλεύσειν πόλει.
- [30] ἀλλ' ἐς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
- [31] ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
- [32] πληροῦτε θωρακεῖα, κάπιλη σέλημασιν
- [33] πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἔξοδοις
- [34] μίμνοντες εὖ θαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
- [35] ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον· εὖ τελεῖ θεός.
- [36] σκοποὺς δὲ κάγω καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
- [37] ἐπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὀδῶ·
- [38] καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὕτι μὴ ληφθῶ δόλῳ.
- [39] [Ἄγγελος]: Ἐτέοκλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ,
- [40] ἥκω σαφῇ τάκειθεν ἐκ στρατοῦ φέρων,
- [41] αὐτὸς κατόπτης δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων·
- [42] ἄνδρες γὰρ ἐπτά, θούριοι λοχαγέται,
- [43] ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος

- [44] καὶ θιγ|γάνον|τες χερ|σὶ ταυ|ρείου φόνου,
- [45] Ἀρη |τ', Ἐνυ|ώ, καὶ φιλαί|ματον Φόβον
- [46] ὡρκω|μότη|σαν ἥ πόλει κατα|σκαφὰς
- [47] θέντες λαπά|ξειν ἄστυ Καδ|μείων βίᾳ,
- [48] ἥ γῆν θανόν|τες τήν|δε φυ|ράσειν φόνῳ·
- [49] μνημεῖ|ά θ' αὐ|τῶν τοῖς τεκοῦ|σιν ἐς δόμους
- [50] πρὸς ἄρμ' Ἀδρά|στου χερ|σὶν ἔστεφον, δάκρυ
- [51] λείβον|τες· οἴκτος δ' οὕτις ἥν διὰ στόμα.
- [52] σιδη|ρόφρων γάρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων
- [53] ἔπνει, λεόντων ὡς Ἀρη δεδορκότων.
- [54] καὶ τῶν|δε πύστις οὐκ ὅκνω χρονίζεται·
- [55] κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλω λαχῶν
- [56] ἔκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
- [57] πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
- [58] πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος·
- [59] ἐγγὺς γάρ ἥδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
- [60] χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρόδης
- [61] χραίνει σταλαγμοῖς ἵππικῶν ἐκ πλευμόνων.
- [62] σὺ δ' ὕστε ναὸς κεδύδος οἰακοστρόφος
- [63] φράξαι πόλισμα, πρὶν καταιγίσαι πνοὰς
- [64] Ἀρεως· βοῶ γάρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ·
- [65] καὶ τῶν|δε καιρὸν ὅστις ὥκιστος λαβέ·
- [66] κάγω τὰ λοιπὰ πιστὸν ἥμεροσκόπον

[67]	όφθαλμὸν ἔξω, καὶ σαφῆνείᾳ λόγου
[68]	εἰδῶς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβῆς ἔσῃ.
[69] [Ἐτεοκλής]:	ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ καὶ πολισσοῦχοι θεοί,
[70]	Ἄρα τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής,
[71]	μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον
[72]	ἐκθαμνίσητε δηλάλωτον, Ἐλλάδος
[73]	φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους·
[74]	έλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
[75]	ζυγοῖσι δουλίοισι μήποτε σχεθεῖν·
[76]	γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
[77]	πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

Parodos

[78] [Χορός]:	θρέομαι φοβερὰ μεγάλα ἄχη
[79]	μεθεῖται στρατός· στρατόπεδον λιπῶν
[80]	ρεῖ πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἵπποτας·
[81]	αἱθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',
[82]	ἄναυδος σαφῆς ἔτυμος ἄγγελος.
[83]	ἔτι δὲ γᾶς ἐμάς πεδί' ὄπλόκτυπ' ὡ τὶ
[84]	χρίμπτει βοάν· ποτάται, βρέμει δ'
[85]	ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος δροτύπου.
[86]	ἴω ίω
[87]	ἴω θεοὶ θεαί τ' ὁρόμενον κακὸν

- [88] βοῶ τειχέων ὑπερ ἀλεύσατε.
- [89] ὁ λεύκασπις ὅρνυται λαὸς εὐ||τρεπῆς
- [90] ἐπὶ πόλιν διώκων πόδα.
- [91] τίς ἄρα ρύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
- [92] θεῶν ἢ θεᾶν;
- [93] πότερα δῆτ' ἐγὼ πάτρια ποτιπέσω
- [95] βρέτη δαιμόνων;
- [96] ἵω μάκαρες εὔεδροι,
- [97] ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι· τί μέλ||λομεν
- [98] ἀγάστονοι;
- [100] ἀκού|ετ' ἡοὺκ ἀκού|ετ' ἀ|σπίδων |κτύπον;
- [101] πέπλων καὶ στεφέων πότ' εἰ μὴ νῦν ἀμ||φὶ
- [102] λιτάν' ἔξομεν;
- [103] κτύπον δέδορ|κα· πάτα|γος οὐχ |ένδος δορός.
- [104] τί ρέξεις; προδώσεις, παλαίχθων
- [105] Ἀρης, τὰν τεάν;
- [106] ὡ χρυ|σοπή|ληξ δαῖ|μον ἔπιδ' |ἔπιδε |πόλιν|
- [107] ἀν ποτ' εύφιλήταν ἔθου.

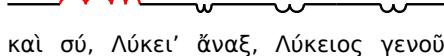
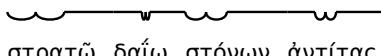
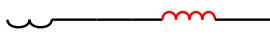
Strophe 1

- [109] [Χορός]: θεοὶ πολιάοχοι πάντες ἵτε χθονὸς;
- [110] ἴδετε παρθένων
- [111] ἱκέσιον λόχον δουλοσύνας ὑπερ.

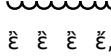
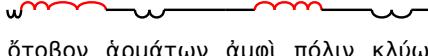
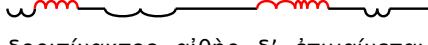
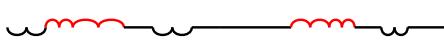
- [112] κῦμα περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν
- [115] καχλάζει πνοαῖς Ἀρεος ὁρόμενον.
- [116] ἀλλ', ὦ Ζεῦ πάτερ παντὸς ἔχων τέλος,
- [117] πάντως ἄρηξον δαιῶν ἄλωσιν.
- [120] Ἀργέιοι δὲ πόλισμα Κάδμου
- [121] κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρήων ὅπλων
- [122] δονεῖ, διὰ δέ τοι γενύων ἵππιών
- [123] μινύρονται φόνον χαλινοί.
- [124] ἐπτὰ δ' ἀγάνορες πρέποντες στρατοῦ
- [125] δορυσσοῖς σαγαῖς πύλαις ἐβδόμαις
- [126] [Zele ost]
- [127] προσίστανται πάλῳ λαχόντες.

Antistrophe 1

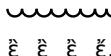
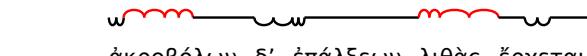
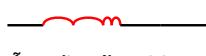
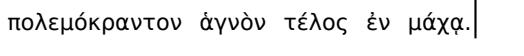
- [128] [Χορός]: σύ τ', ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
- [129] ῥυσίπολις γενοῦ,
- [130] Παλλάς, δ' θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ,
- [131] ἰχθυβόλῳ Ποσειδάων μαχανῷ,
- [132] ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.
- [135] σύ τ', Ἀρης, φεῦ, φεῦ, πόλιν ἐπώνυμον
- [136] Κάδμου φύλαξον κήδεσαι τ' ἐναργῶς.
- [140] καὶ Κύπρις, ἄτε γένους προμάτωρ,
- [141] ἄλευσον· σέθεν γάρ ἐξ αἵματος
- [142] γεγόναμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις

- [143] ἀυτοῦσαι πελαζόμεσθα.]
- [145] καὶ σύ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ]
- [146] στρατῷ δαίῳ στόνων ἀντίτας.]
- [147] σύ τ', ὡ Λατογένει||α]
- [148] κούρα, τόξον εύτυκάζου.]

Strophe 2

- [149] [Χορός]: ἔ ἔ ἔ ἔ,
- [150] ὅτοβον ἀρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω·]
- [151] ὡ πότνι' Ἡρα.
- [152] ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.
- [153] Ἀρτεμι φίλα,
- [155] δοριτίνακτος αἰθήρ δ' ἐπιμαίνεται.
- [156] τί πόλις ἄμμι πάσχει, τί γενήσεται;
- [157] ποῖ δ' ἔτι τέλος ἔ πάγει θεός;

Antistrophe 2

- [158] [Χορός]: ἔ ἔ ἔ ἔ,
- [158b] ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται·]
- [159] ὡ φίλ' Ἀπολλον·]
- [160] κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων,
- [161] παῖ Διός, ὅθεν
- [162] πολεμόκραντον ἀγνὸν τέλος ἐν μάχᾳ.
- [163] σύ τε, μάκαιρ' ἄνασσ' Ὄγκα, πρὸ πόλεως]

[165] ἐπτάπυλον ξδος | ἐπιρρύου.

Strophe 3

[166] [Χορός]: ίω παναρκεῖς θεοί,
[167] ίω τέλειοι τέλειαί τε γᾶς
[168] τᾶσδε πυργοφύλακες,
[169] πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'
[170] ἔτεροφώνῳ στρατῷ.
[171] κλύετε παρθένων κλύετε πανδίκως
[172] χειροτόνους λιτάς.

Antistrophe 3

[174] [Χορός]: ίω φίλοι δαίμονες,
[175] λυτήριοί τ' ἀμφιβάντες πόλιν,
[176] δείξαθ' ὡς φιλοπόλεις,
[177] μέλεσθέ θ' ιερῶν δημίων,
[178] μελόμενοις τ' ἄλξατε·
[179] φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὁργίων
[180] μνήστορες ἔστε μοι.

[181] [Ἐτεοκλῆς]: ὑμᾶς | ἔρω|τῷ, θρέμ|ματ' οὐκ |άνα|σχετά,
[182] ἦ ταῦτ' | ἄρι|στα καὶ | πόλει | σωτή|ρια,
[183] στρατῷ | τε θάρ|σος τῷ | δε πυρ|γηρου|μένῳ,
[185] βρέτη | πεσού|σας πρὸς | πολισ|σούχων | θεῶν
[186] αὔειν, | λακά|ζειν, σω|φρόνων | μισή|ματα;

- [187] μήτ' ἐν | κακοῖ|σι μήτ' |ἐν εὔ|εστοῖ φίλη|
- [188] ξύνοι|κος εἴ|ην τῷ |γυναι|κείω γένει.
- [189] κρατοῦ|σα μὲν |γὰρ οὐχ ὁμι|λητὸν |θράσος,
- [190] δείσα|σα δ' οἴ|κω καὶ |πόλει πλέον |κακόν.
- [191] καὶ νῦν |πολί|ταις τάσδε δια|δρόμους φυγὰς
- [192] θεῖσαι |διερ|ροθή|σατ' ἄ|ψυχον κάκην.
- [193] τὰ τῶν θύρα|θεν δ' ὡς |ἄριστ' ὀφέλ|λεται,
- [194] αὐτοὶ δ' ὑπ' αὐ|τῶν ἐνδοθεν |πορθού|μεθα.
- [195] τοιαῦ|τά τὰν |γυναι|ξὶ συν|ναίων |έχοις.
- [196] κεὶ μή |τις ἀρ|χῆς τῆς |έμης |άκού|σεται,
- [197] ἀνὴρ |γυνή τε χῶ |τι τῶν |μεταίχ|μιον,
- [198] ψῆφος |κατ' αὐ|τῶν ὀλε|θρία |βουλεύ|σεται,
- [199] λευστῆ|ρα δή|μου δ' οὐ |τι μὴ |φύγη μόρον.
- [200] μέλει |γὰρ ἀν|δρί, μὴ |γυνὴ |βουλευ|έτω,
- [201] τάξω|θεν· ἐνδον δ' οὐ|σα μὴ |βλάβην |τίθει.
- [202] ἥκου|σας ἥούκ |ἥκου|σας, ἦ |κωφῇ λέγω;
- [203] [Χορός]: ὢ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεισ' ἀκού||σασα
- [204] τὸν ἀρματόκτυπον ὅτοβον ὅτοβον,
- [205] ὅτε τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι,
- [206] ἵππικῶν τ' ἀπύαν πηδαλίων διὰ στόμα
- [207] πυριγενετᾶν χαλινῶν.
- [208] [Ἐτεοκλῆς]: τί οὖν; ὁ ναύ|της ἄρα μὴ' σ |πρῷραν φυγῶν
- [209] πρύμνη|θεν ηὑ|ρε μη|χανὴν σωτη|ρίας,

- [210] νεώς | καμού|σης πον|τίω πρὸς κύ|ματι;
- [211] [Χορός]: ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἥλθον ἀρ||χαῖα
- [212] βρέτη, θεοῖσι πίσυνος, νιφάδος
- [213] δτ' ὀλοᾶς νειφομένας βρόμος ἐν πύλαις·
- [214] δὴ τότ' ἡρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτάς, πόλεως
- [215] ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.
- [216] [Ἐτεοκλῆς]: πύργον στέγειν εῦχε|σθε πολέ|μιον δόρυ.
- [217] οὐκοῦν τάδ' ἔ|σται πρὸς θεῶν· ἀλλ' οὖν θεοὺς
- [218] τοὺς τῆς ἀλού|σης πόλε|ος ἐ|κλείπειν λόγος.
- [219] [Χορός]: μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν
- [220] ἄδε πανάγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ'
- [221] ἀστυδρομουμέναν πόλιν καὶ στράτευμ'
- [222] ἀπτόμενον πυρὶ δαίω.
- [223] [Ἐτεοκλῆς]: μή μοι θεοὺς καλοῦ|σα βου|λεύου κακῶς·
- [224] πειθαρ|χία γάρ ἔ|στι τῆς εὔπρα|ξίας
- [225] μήτηρ, γυνὴ σωτῆ|ρος· ὅδ' ἔχει λόγος.
- [226] [Χορός]: ἔστι· θεοῦ δ' ἔτ' ίσχὺς καθυπερτέρα·
- [227] πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμάχανον
- [228] κάκ χαλεπᾶς δύας ὑπερθ' ὁμμάτων
- [229] κρημναμενᾶν νεφελᾶν ὄρθοι.
- [230] [Ἐτεοκλῆς]: ἀνδρῶν τάδ' ἔ|στι, σφάγι|α καὶ χρηστή|ρια
- [231] θεοῖ|σιν ἔρ|δειν πολε|μίων πειρω|μένους·
- [232] σὸν δ' αὖ τὸ σι|γᾶν καὶ μένειν εἴσω δόμων.

- [233] [Χορός]: διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον,
- [234] δυσμενέων δ' ὅχλον πύργος ἀποστέγει.
- [235] [Χορός]: τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ;
- [236] [Ἐτεοκλής]: οὗτοι φθονῷ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος.
- [237] ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπιλάγχνους τιθῆς,
- [238] εὔκηλος ἵσθι μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.
- [239] [Χορός]: ποτίφατον κλύουσα πάταγον ἀνάμιγα
- [240] ταρβοσύνῳ φόβῳ τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν,
- [241] τίμιον ἔδος, ἴκόμαν.
- [242] [Ἐτεοκλής]: μή νυν, ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους
- [243] πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζετε.
- [244] τούτῳ γὰρ Ἀρης βόσκεται, φόνῳ βροτῶν.
- [245] [Χορός]: καὶ μὴν ἀκούω γ' ἵππικῶν φρυαγμάτων.
- [246] [Ἐτεοκλής]: μή νυν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.
- [247] [Χορός]: στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κυκλουμένων.
- [248] [Ἐτεοκλής]: οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.
- [249] [Χορός]: δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὄφελολεται.
- [250] [Ἐτεοκλής]: οὐ σὺ γα μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν;
- [251] [Χορός]: ᾖ ξυντέλεια, μὴ προδῶς πυργώματα.
- [252] [Ἐτεοκλής]: οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσῃ τάδε;
- [253] [Χορός]: θεοὶ πολίται, μὴ με δουλείας τυχεῖν.
- [254] [Ἐτεοκλής]: αὐτὴ σὺ δουλοῖς κἀμὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.
- [255] [Χορός]: ᾖ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψων εἰς ἔχθροὺς βέλος.

- [256] [Έτεοκλής]: Ὡς Ζεῦ, γυναικῶν οἴον ὡπασας γένος.
- [257] [Χορός]: μοχθηρόν, ὥσπερ ἄνδρας ὡν ἀλῷ πόλις.
- [258] [Έτεοκλής]: παλινστομεῖς αὖθιγάνουσ' ἀγαλμάτων;
- [259] [Χορός]: ἀψυχία γὰρ γλῶσσαν ἀρπάζει φόβος.
- [260] [Έτεοκλής]: αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος.
- [261] [Χορός]: λέγοις ἀνώς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.
- [262] [Έτεοκλής]: σίγησον, ὥταλαινα, μὴ φίλους φόβει.
- [263] [Χορός]: σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.
- [264] [Έτεοκλής]: τοῦτ' ἀντ' ἔκεινων τοῦπος αἱροῦμαι σέθεν.
- [265] καὶ πρός γε τούτοις, ἐκτὸς οὖσ' ἀγαλμάτων,
- [266] εὔχου τὰ κρείσσω, ξυμμάχους εἶναι θεούς.
- [267] κάμῶν ἀκούσασ' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ
- [268] ὀλολυγμὸν ἴερὸν εὔμενῆ παιῶνισον,
- [269] Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,
- [270] Θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον.
- [271] ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς,
- [272] πεδιονόμοις τε κάγορᾶς ἐπισκόποις,
- [273] Δίρκης τε πηγαῖς, ὕδατί τ' ισμηνοῦ λέγω
- [274] εὖξιν τυχόντων καὶ πόλεως σεσωμένης,
- [275] μήλοισιν αἵμασσον τας ἐστίας θεῶν,
- [276] [ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὥδ' ἐπεύχομαι]
- [277] θύσειν τροπαῖα, δαιίων δ' ἐσθήματα,
- [278] στέψω λάφυρα δουρίπληχθ' ἀγνοῖς δόμοις.

- [279] στέψω πρὸ να|ῶν, πολε|μίων δ' τὰ ἐσθή|ματα
- [280] τοιαῦτ' ἐπεύ|χου μὴ φιλο|στόνως θεοῖς,
- [281] μηδ' ἐν μαται|οις κά|γροις ποιφύ|μασιν.
- [282] οὐ γάρ τι μᾶλ|λον μὴ φύγης τὸ μόρο|σιμον.
- [283] ἐγὼ δέ γ' ἄνδρας ἔξ |έμοι σὺν ἐβδόμῳ
- [284] ἀντη|ρέτας ἔχθροι|σι τὸν μέγαν τρόπον
- [285] εἰς ἐπιτατει|χεῖς ἐξόδους τάξω μολών,
- [286] πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυρόθους
- [287] λόγους ἵκε|σθαι καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.

Stasimon

Strophe 1

- [288] [Χορός]: μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπιώσσει κέαρ.
- [289] γείτονες δὲ καρδίας
- [290] μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος
- [291] τὸν ἀμφιτειχῆ λεών,
- [292] δράκοντας ὡς τις τέκνων
- [293] ὑπερδέδοικεν λεχαίων δυσευνάτορας
- [294] πάντρομος πελειάς.
- [295] τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους
- [296] πανδαμεὶ πανομιλεὶ
- [297] στείχουσιν. τί γένωμαι;
- [298] τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν

- [299] ίάπτουσι πολίταις
- [300] χερμάδ' ὀκριόεσσαν.
- [301] παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς
- [302] θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν
- [303] Καδμογενῆ ρύεσθε.

Antistrophe 1

- [304] [Χορός]: ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον]
- [305] τᾶσδ' ἄρειον, ἔχθροῖς
- [306] ἀφέντες τὰν βαθύχθον' αἴαν,
- [307] ὕδωρ τε Διρκαῖον, εὐ||τραφέστατον
- [308] πωμάτων
- [309] ὅσων ἦσιν Ποσειδᾶν ὁ γαιάοχος
- [311] Τηθύος τε παῖδες.
- [312] πρὸς τάδ', ὡς πολιοῦχοι
- [313] θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω
- [314] πύργων ἀνδρολέτειραν
- [315] κῆρα, ρύψοπλον ἄταν,
- [316] ἐμβαλόντες ἄροισθε
- [317] κῦδος τοῖσδε πολίταις.
- [318] καὶ πόλεως ρύτορες ξστ
seid
it is
- [319] εὔεδροί τε στάθητ'
- [320] ὀξυγόοις λιταῖσιν.

Strophe 2

- [321] [Χορός]: οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὥδ' ὡγυγίαν
- [322] Ἄδα προϊάψαι, διορὸς ἄγραν
- [323] δουλίαν ψαφαρᾶ σποδῶ
- [324] ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
- [325] περθομέναν ἀτίμως,
- [326] τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,
- [327] ἐ ἔ, νέας τε καὶ παλαιὰς
- [328] ἵπηδὸν πλοκάμων, περιρρηγνυμένων
- [329] φαρέων. βοᾶ
- [330] δ' ἐκκενουμένα πόλις,
- [331] λαῖδος ὄλλυμένας μιξοθρόου·
- [332] βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.

Antistrophe 2

- [333] [Χορός]: κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις ὡμοδρόποις
- [334] νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι
- [335] δωμάτων στυγερὰν ὁδόν·
- [336] τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
- [337] βέλτερα τῶνδε πράσσειν·
- [338] πολλὰ γάρ, εὔτε πτόλις δαμασθῇ,
- [339] ἐ ἔ, δυστυχῆ τε πράσσει.
- [340] ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, φονεύ||ει,
- [341] τὰ δὲ πυρφορεῖ· καπνῷ

- [342] χραίνεται πόλισμ' ἄπαν·
- [343] μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
- [344] μιαίνων εύσέβειαν Ἀρης.

Strophe 3

- [345] [Χορός]: κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ, προτὶ δ' ὁρκάνα
- [346] πυργῶτις· πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ
- [347] ἀμφὶ δορὶ κλίνεται·
- [348] βλαχαὶ δ' αἰματόεσσαι
- [349] τῶν ἐπιμαστιδίων
- [350] ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται.
- [351] ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὄμαίμονες·
- [352] ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
- [353] καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
- [354] ξύννομον θέλων ἔχειν,
- [355] οὕτε μεῖον οὕτ' ἵσον λελιμμένοι.
- [356] τὰ δ' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα.

Antistrophe 3

- [357] [Χορός]: παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν
- [358] ἀλγύνει κυρήσας· πικρὸν
- [359] δ' ὅμμα θαλαμηπόλων·
- [360] πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος
- [361] γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς

- [362] ἐν ῥοθίοις φορεῖται.]
- [363] δημωίδες δὲ καινοπίγμονες νέαι·]
- [364] τλάμον' εύναν αἰχμάλωτον]
- [365] ἀνδρὸς εὔτυχοῦντος ὡς]
- [366] δυσμενοῦς ὑπερτέρου]
- [367] ἐλπίς ἔστι νύκτερον τέλος μολεῖν,
- [368] παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.]
- [369] [Ἡμιχόριον Α]: ὅ τοι |κατό|πτης, ὡς |έμοὶ |δοκεῖ, |στρατοῦ]
- [370] πευθώ |τιν' ἡ|μῖν, ὡ |φίλαι, |νέαν |φέρει,
- [371] σπουδῇ |διώ|κων πομ|πίμους |χνόας |ποδῶν.
- [372] [Ἡμιχόριον Β]: καὶ μὴν |ἄναξ |ὅδ' αὐ|τὸς Οἱ |δίπου |τόκος
- [373] εἰς ἀρ|τίκολ|λον ἀγ|γέλου λόγον |μαθεῖν.
- [374] σπουδῇ |δὲ καὶ |τοῦδ' οὐκ |ἀπαρ|τίζει |πόδα.
- [375] [Ἄγγελος]: λέγοιμ' |ἄν εἰ|δῶς εῦ |τὰ τῶν |έναντίων,
- [376] ὡς τ' ἐν |πύλαις |έκα|στος εἴ|ληχεν |πάλον.
- [377] Τυδεὺς |μὲν ἡ|δη πρὸς |πύλαι|σι Προ|τίσιν
- [378] βρέμει, |πόρον |δ' |ἴσμη|νὸν οὐκ |έᾶ |περᾶν]
- [379] ὁ μάντις· οὐ |γὰρ σφάγι|α γί|γνεται |καλά.
- [380] Τυδεὺς |δὲ μαρ|γῶν καὶ |μάχης |λελιμ|μένος
- [381] μεσημ|βριναῖς |κλαγγαῖ|σιν ὡς |δράκων |βοᾷ.
- [382] θείνει |δ' ὄνει|δει μάντιν Οἱ |κλείδην |σοφόν,
- [383] σαίνειν |μόρον |τε καὶ |μάχην |ἀψυχία.
- [384] τοιαῦτ' |ἀυτῶν τρεῖς |κατασκίους |λόφους

- [385] σείει, |κράνους |χαίτωμ', |ύπ' ἀ|σπίδος δ' ἔσω
- [386] χαλκή|λατοι κλάζου|σι κώ|δωνες φόβον·
- [387] ἔχει δ' ὑπέρ|φρον σῆμ' |ἐπ' ἀ|σπίδος τόδε,
- [388] φλέγονθ' |ύπ' ἄ|στροις οὐ|ρανὸν τετυγ|μένον·
- [389] λαμπρὰ δὲ παν|σέλη|νος ἐν μέσῳ σάκει,
- [390] πρέσβι|στον ἄ|στρων, νυ|κτὸς ὁ|φθαλμός, πρέπει.
- [391] τοιαῦτ' ἀλύ|ων ταῖς ὑπερ|κόμποις σαγαῖς
- [392] βοῶ |παρ' ὅχ|θαις ποτα|μίαις, μάχης ἐρῶν,
- [393] ἵππος |χαλι|νῶν ὡς |κατασθ|μαίνων μένει,
- [394] δστις |βοὴν |σάλπιγ|γος ὁρ|μαίνει μένων.
- [395] τίν' ἀν|τιτάξεις τῷ|δε; τίς |Προίτου πυλῶν
- [396] κλήθρων |λυθέν|των προ|στατεῖν φερέγ|γυος;
- [397] [Ἐτεοκλῆς]: κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὖτιν' ἀν τρέσαιμ' ἔγώ,
- [398] οὐδ' ἐλ|κοποιὰ γί|γνεται τὰ σή|ματα·
- [399] λόφοι δὲ κώ|δων τ' οὐ δάκνουσ' |ἄνευ δορός.
- [400] καὶ νύ|κτα ταύ|την ἦν λέγεις |ἐπ' ἀ|σπίδος
- [401] ἄστροι|σι μαρ|μαίρου|σαν οὐ|ρανοῦ κυρεῖν,
- [402] τάχ' ἀν |γένοι|το μάντις ἀ|νοία τινί.
- [403] εἰ γὰρ |θανόν|τι νὺξ |ἐπ' ὁ|φθαλμοῖς πέσοι,
- [404] τῷ τοι |φέρον|τι σῆμ' |ὑπέρ|κομπον τόδε
- [405] γένοιτ' ἀν |όρθῶς ἐν|δίκως τ' ἐπώ|νυμον,
- [406] καύτὸς |καθ' αὐ|τοῦ τήνδ' |ὕβριν μαντεύ|σεται.
- [407] ἔγὼ δὲ Τυ|δεῖ κεδ|νὸν Ἀ|στακοῦ τόκον

- [408] τῶνδ' ἀν|τιτά|ξω προ|στάτην |πυλω|μάτων,
- [409] μάλ' εύ|γενη |τε καὶ |τὸν Αἰ|σχύνης |θρόνον
- [410] τιμῶν|τα καὶ |στυγοῦνθ' |ύπέρ|φρονας |λόγους.
- [411] αἰσχρῶν |γὰρ ἀρ|γός, μὴ |κακός δ' εῖναι |φιλεῖ.
- [412] σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀν|δρῶν, ὃν |Ἀρης |έφεί|σατο,
- [413] βίζωμ' ἀνεῖ|ται, κάρ|τα δ' ἔστ' |έγχω|ριος,
- [414] Μελάνιπ|πος· ἔρ|γον δ' ἐν |κύβοις |Ἀρης |κρινεῖ.
- [415] Δίκη δ' ὅμαι|μων κάρ|τα νιν |προστέλ|λεται
- [416] εἵργειν |τεκού|ση μη|τρὶ πολέ|μιον δόρυ.
- [417] [Χορός]: τὸν ἀμόν νυν ἀντίπαλον εύτυχεῖν
- [418] θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
- [419] πρόμαχος ὅρνυται· τρέμω δ' αἴματη||φόρους
- [420] μόρους |ύπερ φίλων
- [421] ὄλομένων ιδέσθαι.
- [422] [Ἄγγελος]: τούτῳ |μὲν οὐ|τως εύ|τυχεῖν δοῖεν |θεοί·
- [423] Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἡ|λέκτραι|σιν εἴ|ληχεν πύλαις,
- [424] γίγας |ὅδ' ἄλλος τοῦ πάρος |λελεγμένου
- [425] μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ |κατ' ἀν|θρωπον φρονεῖ,
- [426] πύργοις δ' ἀπειλεῖ δείν', |ἄ μὴ |κραίνοι τύχη·
- [427] θεοῦ |τε γὰρ |θέλον τος ἐκ|πέρσειν πόλιν
- [428] καὶ μὴ |θέλον|τός φη|σιν, οὐ|δὲ τὴν Διὸς
- [429] ἕριν |πέδοι σκήψαν ἐμ|ποδῶν σχεθεῖν.
- [430] τὰς δ' ἀστραπάς |τε καὶ |κεραυνίους |βολὰς

- [431] μεσημ|βρινοῖ|σι θάλ|πεσιν προσή|κασεν·
- [432] ἔχει δὲ σῆ|μα γυ|μνὸν ἄν|δρα πυρ|φόρον,
- [433] φλέγει δὲ λαμ|πὰς διὰ |χερῶν |ώπλι|σμένη·
- [434] χρυσοῖς δὲ φω|νεῖ γράμ|μασιν πρήσω πόλιν.
- [435] τοιῷδε φω|τὶ πέμπε— τίς |ξυστή|σεται,
- [436] τίς ἄν|δρα κομ|πάζον|τα μὴ |τρέσας |μενεῖ;
- [437] [Ἐτεοκλῆς]: καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τί|κτεται.
- [438] τῶν τοι |ματαί|ων ἄν|δράσιν |φρονη|μάτων
- [439] ἡ γλῶσσ' |ἀληθῆς γί|γνεται |κατή|γορος·
- [440] Καπανεὺς δ' ἀπει|λεῖ, δρᾶν |παρε|σκευα|σμένος,
- [441] θεοὺς |ἀτί|ζων, κὰ|πογυ|μνάζων |στόμα
- [442] χαρᾶ |ματαί|α θνη|τὸς ὧν |εὶς οὐ|ρανὸν
- [443] πέμπει γεγω|νὰ Ζη|νὶ κυ|μαίνοντ' |ξπη·
- [444] πέποι|θα δ' αὐ|τῷ ξὺν |δίκη |τὸν πυρ|φόρον
- [445] ἥξειν |κεραυ|νόν, οὐ|δὲν ἐ|ξηκα|σμένον
- [446] μεσημ|βρινοῖ|σι θάλ|πεσιν |τοῖς ἡ|λίου.
- [447] ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐ|τῷ, κεὶ |στόμαρ|γός ἔστ' |ἄγαν,
- [448] αἴθων |τέτα|κται λῆ|μα, Πολυ|φόντου |βία,
- [449] φερέγ|γυον φρούρη|μα, προ|στατη|ρίας
- [450] Ἀρτέμι|δος εὐ|νοίαι|σι σύν |τ' ἄλλοις |θεοῖς.
- [451] λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν |πύλαις |εἰλη|χότα.
- [452] [Χορός]: ὅλοιθ' δὲ πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,
- [453] κεραυνοῦ δέ νιν βέλος ἐπισχέθοι,

- [454] πρὶν ἐμὸν ἔσθορεῖν δόμον, πωλικῶν
- [455] θ' ἐδωλίων ὑπερκόπω
- [456] δορὶ ποτ' ἐκλαπάξαι.
- [457] [Ἄγγελος]: καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόν τα πρὸς πύλαις
- [458] λέξω· τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλω τρίτος πάλος
- [459] ἐξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλκου κράνους,
- [460] πύλαισι Νηίστησι προσβαλεῖν λόχον.
- [461] ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας
- [462] δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
- [463] φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,
- [464] μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι.
- [465] ἐσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον·
- [466] ἀνὴρ ὁπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
- [467] στείχει πρὸς ἔχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων.
- [468] βοᾷ δὲ χοῦτος γραμμάτων ἐν ξυλαβαῖς,
- [469] ὡς οὐδ' ἀν Ἀρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
- [470] καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον
- [471] πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλιον ζυγόν.
- [472] [Ἐτεοκλῆς]: πέμποιμ' ἀν ἦδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῷ·
- [473] καὶ δὴ πέπεμπται κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
- [474] Μεγαρεύς, Κρέοντος σπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένους,
- [475] δος οὕτι μάργων ἵππικῶν φρυαγμάτων
- [476] βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,

- [477] ἀλλ' ἦ | θανὼν | τροφεῖ|α πλη|ρώσει | χθονί,
- [478] ἦ καὶ | δύ' ἄνδρε καὶ | πόλισμ' | ἐπ' ἀ|σπίδος
- [479] ἔλων | λαφύ|ροις δῶμα | κοσμήσει | πατρός.
- [480] κόρμαζ' | ἐπ' ἄλλω, μη|δέ μοι | φθόνει | λέγων.
- [481] [Χορός]: ἐπεύχομαι τῷδε μὲν εύτυχεῖν, ἵω
- [482] πρόμαχ' ἔμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
- [483] ὡς δ' ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
- [484] μαινομένα φρενί, τώς νιν
- [485] Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.
- [486] [Ἄγγελος]: τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας | ἔχων
- [487] Ὄγκας | Ἀθάνας, ξὺν | βοῆ | παρίσταται,
- [488] ιππομέδοντος σχῆμα καὶ | μέγας | τύπος·
- [489] ἄλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος | κύκλον | λέγω,
- [490] ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως | ἐρῶ.
- [491] ὁ σηματουργὸς δ' οὐ τις εὔτελὴς | ἄρ' ἦν
- [492] δστις | τόδ' ἔργον ὥπασεν | πρὸς ἀσπίδι,
- [493] Τυφῶν' | ίέντα πύρπνοον | διὰ | στόμα
- [494] λιγνὺν | μέλαιναν, αἱόλην | πυρὸς | κάσιν·
- [495] ὅφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον | κύτος
- [496] προσηδάφισται κοιλογάστορος | κύκλου.
- [497] αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος | δ' Ἀρει
- [498] βακχᾶ πρὸς ἄλκην Θυιάς ὡς φόβον | βλέπων.
- [499] τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον·

- [500] Φόβος γὰρ ἥδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.
- [501] [Ἐτεοκλῆς]: πρῶτον μὲν Ὄγκα Παλλάς, ἥτ’ ἀγχίπτολις,
- [502] πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἔχθαίρουσ’ ὕβριν,
- [503] εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον·
- [504] Ὑπέρβιος δέ, κεδνὸς Οἰνοπος τόκος,
- [505] ἀνὴρ κατ’ ἄνδρα τοῦτον ἡρέθη, θέλων
- [506] ἔξιστορῆσαι μοῖραν ἐν χρείᾳ τύχης,
- [507] οὕτ’ εἴδος οὕτε θυμὸν οὔδ’ ὕπλων σχέσιν
- [508] μωμητός, Ἐρμῆς δ’ εὐλόγως ξυνήγαγεν.
- [509] ἔχθρος γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται,
- [510] ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ’ ἀσπίδων
- [511] θεούς. ὁ μὲν γὰρ πύρπνοον Τυφῶν’ ἔχει,
- [512] Ὑπέρβιώ δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ’ ἀσπίδος
- [513] σταδαῖος ἥσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων·
- [514] κούπω τις εἴδε Ζῆνά που νικώμενον.
- [515] τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων·
- [516] πρὸς τῶν κρατούντων δ’ ἐσμέν, οἱ δ’ ἡσσωμένων,
- [517] εἰ Ζεύς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχη·
- [518] Ὑπέρβιώ τε πρὸς λόγον τοῦ σήματος
- [519] εἰκός δὲ πράξειν ἄνδρας ὡδ’ ἀντιστάτας,
- [520] σωτὴρ γένοιτ’ ἀν Ζεὺς ἐπ’ ἀσπίδος τυχών.
- [521] [Χορός]: πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντ’
- [522] ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας

- [523] δαίμονος, ἔχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
- [524] δαροβίοισι θεοῖσιν,
- [525] πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.]
- [526] [Ἄγγελος]: οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὐλέγω,
- [527] πέμπταισι προσταχθέντα Βορραίαις πύλαις,
- [528] τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
- [529] ὅμνυσι δ' αἰχμὴν ἦν ἔχει μᾶλλον θεού
- [530] σέβειν πεποιθώς ὁμμάτων θ' ὑπέρτερον,
- [531] ἢ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ
- [532] Διός. τόδ' αὐδᾷ μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου
- [533] βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.
- [534] στείχει δ' ἵουλος ἄρτι διὰ παρηγδῶν,
- [535] ὥρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρέξ.
- [536] ὁ δ' ὡμόν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον,
- [537] φρόνημα, γοργὸν δ' ὅμμ' ἔχων, προσίσταται.
- [538] οὐ μὴν ἀκόμη παστός γ' ἐφίσταται πύλαις.
- [539] τὸ γάρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
- [540] σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι,
- [541] Σφίγγ' ὡμόσιτον προσμεμηχανημένην
- [542] γόμφοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἐκκρουστὸν δέμας,
- [543] φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἔνα,
- [544] ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ιάπτεσθαι βέλη.
- [545] ἐλθὼν δ' ξοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,

- [546] μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον,
- [547] ὁ Παρθενοπαῖος Ἀρκάς· ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνὴρ
- [548] μέτοικος, Ἀργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,
- [549] πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἂ μὴ κραίνοι θεός.
- [550] [Ἐτεοκλής]: εἰ γὰρ τύχοιεν ὅν φρονοῦσι πρὸς θεῶν,
- [551] αὐτοῖς ἔκεινοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν·
- [552] ἦ τὰν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.
- [553] ἔστιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
- [554] ἀνὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ' ὄρφη τὸ δράσιμον,
- [555] Ἀκτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου·
- [556] δὲ οὐκ ἔάσει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ
- [557] ἔσω πυλῶν ἥρέουσαν ἀλδαίνειν κακά,
- [558] οὐδ' εἰσαμεῖψαι θηρὸς ἔχθιστου δάκους
- [559] εἰκὼν φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·
- [560] ἦ ἔωθεν εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται,
- [561] πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
- [562] θεῶν θελόντων τὰν ἀληθεύσαιμ' ἔγώ.
- [563] [Χορός]: ἴκνεῖται λόγος διὰ στηθέων,
- [564] τριχὸς δ' ὄρθιας πλόκαμος ἵσταται,
- [565] μεγάλα μεγαληγόρων κλυούσα
- [566] ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἴθε γὰρ θεοὶ
- [567] τοῦδ' ὀλέσειαν ἐν γῇ.
- [568] [Ἄγγελος]: ἔκτον λέγοιμ' ἀν ἄνδρα σωφρονέστατον,

- [569] ἀλκήν τ' ἄριστον μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν·
- [570] Ὄμολωΐσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
- [571] κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν·
- [572] τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
- [573] μέγιστον Ἀργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
- [574] Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
- [575] κακῶν τ' Ἀδράστω τῶνδε βουλευτήριον.
- [576] καὶ τὸν σὸν αὐθίς προσθροῶν ὁμόσπορον,
- [577] ἔξυπτιάζων ὅμμα, Πολυνείκους βίαν,
- [578] δίς τ' ἐν τελευτῇ τοῦνομ' ἐνδατούμενος,
- [579] καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα·
- [580] ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές,
- [581] καλόν τ' ἀκούσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις,
- [582] πόλιν πατρῷαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
- [583] πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα;
- [584] μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;
- [585] πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
- [586] ἀλοῦσα πῶς σοι ξύμαχος γενήσεται;
- [587] ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
- [588] μάντις κεκευθώς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
- [589] μαχώμεθ', οὐκ ἄτυμον ἐλπίζω μόρον.
- [590] τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὔκήλως ἔχων
- [591] πάγχαλκον ηύδα· σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ.

- [592] οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
- [593] βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
- [594] ἐξ ἦς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
- [595] τούτῳ σοφούς τε κάγαθοὺς ἀντηρέτας
- [596] πέμπειν ἐπαινῶ. δεινὸς δὲ θεοὺς σέβει.
- [597] [Ἐτεοκλῆς]: φεῦ τοῦ ξυναλάσσοντος ὅρνιθος βροτοῖς
- [598] δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.
- [599] ἐν παντὶ πράγμῃ δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
- [600] κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος·
- [601] ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.
- [602] ἡ γὰρ ξυνεισβὰς πλοῖον εὔσεβὴς ἀνήρ
- [603] ναύταισι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινὶ
- [604] ὅλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει,
- [605] ἡ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν δίκαιος ὧν
- [606] ἔχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσιν,
- [607] ταύτοις κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος,
- [608] πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμη.
- [609] οὕτως δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,
- [610] σώφρων δίκαιος ἀγαθὸς εὔσεβὴς ἀνήρ,
- [611] μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγεῖς
- [612] θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν βίᾳ φρενῶν,
- [613] τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν,
- [614] Διὸς θέλοντος ξυγκαθελκυσθήσεται.

- [615] δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις
- [616] οὐχ ὡς ἄθυμος οὐδὲ λήματος κάκη,
- [617] ἀλλ' οἴδεν ᾧς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχη,
- [618] εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.
- [619] φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καύρια.
- [620] ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα, Λασθένους βίαν,
- [621] ἔχθροξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν,
- [622] γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δὲ ἡβῶσαν φύει,
- [623] ποδῶκες ὅμιμα, χεῖρα δὲ οὐ βραδύνεται
- [624] παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἀρπάσαι δόρυ.
- [625] θεοῦ δὲ δῶρον ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.
- [626] [Χορός]: κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς
- [627] ἀμετέρας τελεῖθ', ὡς πόλις εὔτυχη,
- [628] δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες ἐς γῆς
- [629] ἐπιμόλους· πύργων δὲ ἐκτοθεν βαλὼν
- [630] Ζεύς σφε κάνοι κεραυνῷ.
- [631] [Ἄγγελος]: τὸν ἔβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἐβδόμαις πύλαις
- [632] λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ καστιγνητον, πόλει
- [633] οῖας ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας.
- [634] πύργοις ἐπεμβὰς κάπικηρυχθεὶς χθονί,
- [635] ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας,
- [636] σοὶ ξυμφέρεσθαι καὶ κτανῶν θανεῖν πέλας,
- [637] ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῇρα τῶς ἀνδρηλάτην

- [638] φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τείσασθαι τρόπον.
- [639] τοιαῦτ' ἀυτεῖ καὶ θεοὺς γενεθλίους
- [640] καλεῖ πατρῶας γῆς ἐποπτῆρας λιτῶν
- [641] τῶν ὅν γενέσθαι πάγχυ Πολυνείκους βίᾳ.
- [642] ἔχει δὲ καὶ νοπηγὲς εὔκυκλον σάκος
- [643] διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανημένον.
- [644] χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ἴδεῖν
- [645] ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγούμενη.
- [646] Δίκη δ' ἄρ' εἴναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα
- [647] λέγει κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε καὶ πόλιν
- [648] ἔξει πατρώων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.
- [649] τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τὰξευρήματα.
- [650] σὺ δ' αὐτὸς ἡδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖ·
- [651] ὡς οὕποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
- [652] μέμψῃ, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.
- [653] [Ἐτεοκλής]: ὡς θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
- [654] ὡς πανδάκρυτον ἀμὸν Οἰδίπου γένος·
- [655] ὥμοι, πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.
- [656] ἀλλ' οὕτε κλαίειν οὕτ' ὁδύρεσθαι πρέπει,
- [657] μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορῶτερος γόος.
- [658] ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα, Πολυνείκει λέγω,
- [659] τάχ' εἰσόμεσθα τούπισημ' ὅποι τελεῖ,
- [660] εἴνιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα

- [661] ἐπ' ἀ|σπίδος φλύον|τα σὺν φοίτω φρενῶν.
- [662] εὶ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
- [663] ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσίν, τάχ' ἀν τόδ' ἦν.
- [664] ἀλλ' οὐ|τε νιν φυγόν|τα μη|τρόθεν σκότον,
- [665] οὕτ' ἐν τροφαῖσιν, οὕτ' ἐφηβήσαν|τά πω,
- [666] οὕτ' ἐν γενείου ξυλογῇ τριχώματος,
- [667] Δίκη προσεῖδε καὶ κατηξιώσατο.
- [668] οὐδ' ἐν πατρῷας μὴν χθονὸς κακούχια
- [669] οἴμαι νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας.
- [670] ἦ δῆτ' ἀν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
- [671] Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμω φρένας.
- [672] τούτοις πεποιθώς εἴμι καὶ ξυστήσομαι
- [673] αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
- [674] ἄρχοντί τ' ἄρχων καὶ κασιγνήτω κάσις,
- [675] ἔχθρὸς σὺν ἔχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὡς τάχος
- [676] κνημῖδας, αἰχμῆς καὶ πέτρων προβλήματα.
- [677] [Χορός]: μή, φίλητατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένη
- [678] ὄργὴν ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ.
- [679] ἀλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἄλις
- [680] ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἷμα γὰρ καθάρσιον.
- [681] ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὥδ' αὔτοκτόνος,
- [682] οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.
- [683] [Ἐτεοκλῆς]: εἴπερ κακὸν φέροι τις, αἰσχύνης ἄτερ

[684] ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνήκοσι·
[685] κακῶν δὲ κἀσχρῶν οὕτιν' εὔκλείαν ἐρεῖς.

Stasimon

[686] [Χορός]: τί μέμονας, τέκνον; μή τί σε θυμοπλη||θής
[687] δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦδ'
[688] ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.
[689] [Έτεοκλής]: ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
[690] ἵτω κατ' οὐρον κῦμα Κωκυτοῦ λαχὸν
[691] Φοίβῳ στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.
[692] [Χορός]: ὡμοδακής σ' ἄγαν ἴμερος ἐξοτρύ||νει
[693] πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
[694] αἵματος οὐ θεμιστοῦ.
[695] [Έτεοκλής]: φίλου γὰρ ἔχθρά μοι πατρὸς τάλαιν' ἀρὰ
[696] ξηροῖς ἀκλαύτοις ὅμιμασιν προσιζάνει,
[697] λέγουσα κέρδος πρότερον ύστέρου μόρου.
[698] [Χορός]: ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου· κακὸς οὐ κεκλή||ση
[699] βίον εῦ κυρήσας· μελάναιγις οὐκ
[700] εἴσι δόμων Ἐρινύς, ὅταν ἐκ χερῶν
[701] θεοὶ θυσίαν δέχωνται;
[702] [Έτεοκλής]: θεοῖς μὲν ἥδη πως παρημελήμεθα,
[703] χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὅλομένων θαυμάζεται·
[704] τί οὖν ἔτ' ἀν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;

- [705] [Χορός]: νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων]
- [706] λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλακτὸς
- [707] ἵσως ἀν ἔλθοι θελεμωτέρω
- [708] πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.
- [709] [Ἐτεοκλῆς]: ἐξέζεσεν γάρ Οἰδίπου κατεύγματα·
- [710] ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
- [711] ὅψεις, πατρῷων χρημάτων δατήριοι.
- [712] [Χορός]: πιθοῦ γυναιξί, καὶ περ οὐ στέργων ὅμως.
- [713] [Ἐτεοκλῆς]: λέγοιτ' ἀνῶν ἄνη τις· οὐδὲ χρὴ μακράν.
- [714] [Χορός]: μὴ λαθης ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἐβδόμαις πύλαις.
- [715] [Ἐτεοκλῆς]: τεθηγμένον τοὶ μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.
- [716] [Χορός]: νίκην γε μέν τοι καὶ κακὴν τιμῇ θεός.
- [717] [Ἐτεοκλῆς]: οὐκ ἄνδρ' ὄπλιτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.
- [718] [Χορός]: ἀλλ' αὐτάδελφον αἴμα δρέψασθαι θέλεις;
- [719] [Ἐτεοκλῆς]: θεῶν διδόντων οὐκ ἀν ἐκφύγοις κακά.

Strophe 1

- [720] [Χορός]: πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον
- [721] θεόν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,
- [722] παναλαθῆ κακόμαντιν
- [723] πατρὸς εὔκταίαν Ἐρινύν
- [724] τελέσαι τὰς περιθύμους
- [725] κατάρας Οἰδιπόδα βλαψίφρονος·

[726] παιδολέτωρ δ' ἔρις ἄδ' ὀτρύνει.

Antistrophe 1

[727] [Χορός]: ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾶ,

[728] Χάλυβος Σκυθᾶν ἄποικος,

[729] κτεάνων χρηματοδαίτας,

[730] πικρός, ὡμόφρων σίδαρος,

[731] χθόνα ναίειν διαπήλας,

[732] ὅπόσαν καὶ φθιμένοισιν κατέχειν,

[733] τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.

Strophe 2

[734] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἀν αὐτοκτόνως

[735] αὐτοδάικτοι θάνωσι,

[735b] καὶ γαία κόνις

[737] πή μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον,

[738] τίς ἀν καθαρμοὺς πόροι,

[739] τίς ἀν σφε λούσειεν; ὦ πόνοι δόμων

[741] νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.

Antistrophe 2

[742] [Χορός]: παλαιγενῆ γὰρ λέγω

[743] παρβασίαν ὠκύποινον,

[743b] αἰῶνα δ' ἐς τρίτον

[745] μένειν, Ἀπόλλωνος εῦτε Λάιος

- [746] βίᾳ, τρὶς εἰπόντος ἐν]
- [747] μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις]
- [749] θνάσκοντα γέννας ἄτερ σώζειν πόλιν,

Strophe 3

- [750] [Χορός]: κρατηθὲλς δ' ἐκ φίλων ἀβουλιῶν]
- [751] ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ,
- [752] πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
- [753] ὅστε ματρὸς ἀγνὰν
- [754] σπείρας ἄρουραν, τίν' ἐτράφη,
- [755] ρίζαν αίματόεσσαν
- [756] ἔτλα· παράνοια συνῆγε
- [757] νυμφίους φρενώλεις.

Antistrophe 3

- [758] [Χορός]: κακῶν δ' ὕσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει·
- [759] τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' ἀείρει
- [760] τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύμψαν
- [761] πόλεως καχλάζει.
- [762] μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὄλιγου
- [763] τείνει, πύργος ἐν εὔρει.
- [764] δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
- [765] μὴ πόλις δαμασθῇ.

Strophe 4

- [766] [Χορός]: τελειᾶν γὰρ παλαιφάτων ἀρᾶν
- [767] βαρεῖαι καταλλαγαί·
- [768] τὰ δ' ὄλο' οὐ παρέρχεται.
- [769] πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
- [770] ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν
- [771] ὅλβος ἄγαν παχυνθείς.

Antistrophe 4

- [772] [Χορός]: τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἔθαύμασαν
- [773] θεοὶ καὶ ξυνέστιοι
- [774] πολύβατός τ' ἄγων βροτῶν,
- [775] ὅσον τότ' Οἰδίπουν τίον,
- [776] τὰν ἀρπαξάνδραν
- [777] κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

Strophe 5

- [778] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων
- [779] ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
- [780] γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν
- [781] μαινομένα κραδία
- [782] δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·
- [783] πατροφόνῳ χερὶ τῶν
- [784] κρεισσοτέκνων ὁμμάτων ἐπλάγχθη·

Antistrophe 5

- [785] [Χορός]: τέκνοις δ' ἀγρίας
- [786] έφῆ|κεν ἐπι|κότους |τροφᾶς,
- [787] αἰλαῖ, πικρο|γλώσσους |άρας,
- [788] καί σφε σιδαρονόμῳ
- [789] διὰ χερί ποτε λαχεῖν
- [790] κτήματα· νῦν δὲ τρέω
- [791] μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἐρινύς.
- [792] [Ἄγγελος]: θαρσεῖ|τε, πᾶ|δες μη|τέρων τεθραμ|μέναι.
- [793] πόλις πέφευ|γεν ἥ|δε δού|λιον ζυγόν.
- [794] πέπτω|κεν ἀν|δρῶν ὁ|βρίμων κομπά|σματα.
- [795] πόλις δ' ἐν εὐ|δίᾳ τε καὶ |κλυδω|νίου
- [796] πολλαῖ|σι πλη|γαῖς ἄντ|λον οὐκ ἔδε|ξατο.
- [797] στέγει δὲ πύρ|γος, καὶ πύλας φερεγ|γύοις
- [798] ἐφρα|ξάμε|σθα μονο|μάχοι|σι προ|στάταις·
- [799] καλῶς |έχει τὰ πλεῖστ', |ἐν ἔξ |πυλώ|μασι.
- [800] τὰς δ' ἐ|βδόμας ὁ σε|μνὸς ἐ|βδομα|γέτης
- [801] ἄναξ Ἀπόλ|λων εἴ|λετ', Οἰ|δίπου γένει
- [802] κραίνων παλαι|ὰς Λα|ίου δυσβου|λίας.
- [803] [Χορός]: τί δ' ἔ|στι πρᾶγ|μα νεό|κοτον πόλει πλέον;
- [804] [Ἄγγελος]: πόλις σέσω|σται· βασι|λέες δ' ὁμό|σποροι—
- [805] [Χορός]: τίνες; τί δ' εἴ|πας; παρα|φρονῶ φόβῳ λόγου.
- [806] [Ἄγγελος]: φρονοῦ|σα νῦν ἄκου|σον· Οἰ|δίπου τόκοι

[807] [Χορός]: ο̄ γ̄ω τάλαι|να, μάντις ε̄μί τῶν κακῶν.

[808] [Ἄγγελος]: ούδ' ἀμφιλέ|κτως μὴν κατεσποδη|μένοι—

[809] [Χορός]: ἐκεῖθι κεῖσθον; βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον.

[810] [Ἄγγελος]: ἄνδρες τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων.

[811] [Χορός]: οὔτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἡναίρονθ' ἄμα;

[812] οὔτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἄγαν.

[813] αὐτὸς δ' ἀναλοῦ δῆτα δύσποτμον γένος.

[814] τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα·

[815] πόλιν μὲν εὗ πράσσουσαν, οἱ δ' ἐπιστάται,

[816] δισσὼ στρατηγώ, διέλαχον σφυρηλάτω

[817] σκύθη σιδήρω κτημάτων παμπησίαν.

[818] ἔξουσι δ' ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός,

[819] πατρὸς κατ' εύχας δυσπότμως φορούμενοι.

[820] [πόλις σέσωσται· βασιλέοιν δ' ὄμοσπόροιν]

[821] πέπωκεν αἴμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

Stasimon

[822] [Χορός]: ὡ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι

[823] δαίμονες, οὶ δὴ Κάδμου πύργους

[824] τούσδε ρύεσθε,

[825] πότερον χαίρω κάπολολύξω

[826] πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι.

[827] ἥ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας

[830] ἀτέκνους | κλαύσω | πολεμάρ|χους; |

[831] οὖ δῆτ' | ὄρθῶς | κατ' ἐπω|νυμίαν |

[832] καὶ πολυ|νεικεῖς |

[832b] ὥλοντ' | ἀσεβεῖ | διανοί|α. |

Strophe 1

[833] [Χορός]: ὡ μέλαινα | καὶ τε λεία | γένεος | Οἰδί|που τ' ἀρά, |

[834] κακόν | με καρδίαν | τι περιπίτνει | κρύος. |

[835] ἔτευξα τύμβω μέλος |

[836] θυιὰς αίματοσταγεῖς |

[837] νεκροὺς | κλύουσα δυσμόρως |

[838] θανόντας· ἦ δύσορνις ὅδε |

[839] ξυναυλία δορός. |

Antistrophe 1

[840] [Χορός]: ἔξεπραξεν, | οὐδ' ἀπεῖπεν | πατρόθεν | εὔκταί|α φάτις· |

[842] βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐου | διήρκεσαν. |

[843] μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν· |

[844] θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται. |

[845] ίώ πολύστονοι, | τόδ' ἡρ||γάσασθ |

[846] ἄπιστον· ἥλθε δ' αἱ||ακτὰ |
Unglaubliches:
unbelievable:

[847] πήματ' οὐ λόγω. |

[848] τάδ' αὐτόδηλα, προῦπτος ἀγγέλου | λόγος· |

[849] διπλαῖν | μερίμναιν διδύμα νῦν | ὄρω κακά, |

- [850] αύτοφόνα, δίμορα τέλεα τάδε πάθη. τί φῶ;
- [852] τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων ἐφέστιοι;
- [854] ἀλλὰ γόνων, ὡς φίλαι, κατ' οὔρον
- [855] ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν
- [856] πίτυλον, ὅς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται
- [857] τὰν ἄστολον μελάγκροκον θεωρίδα,
- [858] τὰν ἀστιβῆ Παιῶνι, τὰν ἀνάλιον
- [860] πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.
- [861] ἀλλὰ γὰρ ἥκουσ' αἴδ' ἐπὶ πρᾶγος
- [862] πικρὸν Ἄντιγόνη τ' ἡδ' ισμήνη,
- [863] θρῆνον ἀδελφοῖν· οὐκ ἀμφιβόλως
- [864] οἴμαι σφ' ἔρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
- [865] στηθέων ἕσειν ἄλγος ἐπάξιον.
- [866] ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
- [867] τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἔρινύος
- [868] ἰαχεῖν Ἀίδατ'
- [870] ἔχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέληπειν.
- [871] δυσαδελφόταται πασῶν ὁπόσαι
- [872] στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,
- [873] κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος ούδεις
- [874] μὴ κ φρενὸς ὄρθως με λιγαίνειν.

Strophe 2

- [875] [Χορός]: Ἰώ Ἰώ δύσφερονες,
- [876] φίλων | ἄπι|στοι καὶ | κακῶν | ἀτρύ|μονες,
- [877] δόμους πατρώους ἐλόν||τες
- [878] μέλεοι σὸν αἰχμᾶ.
- [879] μέλεοι | δῆθ' οἱ | μελέους | θανάτους
- [880] εὔροντο δόμων | ἐπὶ λύμη.

Antistrophe 2

- [881] [Χορός]: Ἰώ Ἰώ δωμάτων
- [882] ἔρειψίτοιχοι καὶ πικρὰς μοναρχίας
- [883] ἰδόντες, ἥδη διήλλαχθε
- [885] σὸν σιδάρῳ.
- [886] κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς οἱ διπόδα
- [887] πότνι' Ἐρινὺς ἐπέκρανεν.

Strophe 3

- [888] [Χορός]: δι' εὐωνύμων τετυμμένοι,
- [889] τετυμμένοι δῆθ', όμοι||σπλάγχνων
- [890] τε πλευρωμάτων
- [891] [Zele ost]
- [892] αἰαῖ δαιμόνιοι,
- [893] αἰαῖ δ' ἀντιφόνων θανάτων ἀραί.
- [895] διανταίαν λέγεις δόμοισι καὶ
- [896] σώμασιν πεπλαγμένους,

- [897] ἀναυδάτῳ μένει
- [898] ἀραίῳ τ' ἐκ πατρὸς
- [899] οὐ διχόφρονι πότμῳ.

Antistrophe 3

- [900] [Χορός]: διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος,
- [901] στένουσι πύργοι, στένει
- [902] πέδον φίλανδρον· μένει
- [903] κτέανα δ' ἐπιγόνοις,
- [904] δι' ὃν αἰνομόροις,
- [905] δι' ὃν νεῖκος ἔβα θανάτου τέλος.
- [907] ἐμοιράσαντο δ' ὁξυκάρδιοι
- [908] κτήμαθ', ὡστ' ἵσον λαχεῖν.
- [909] διαλλακτῆρι δ' οὐκ
- [909b] ἀμεμφείᾳ φίλοις,
- [910] οὐδ' ἐπίχαρις Ἀρης.

Strophe 4

- [911] [Χορός]: σιδαρόπλακτοι μὲν ὕδ' ἔχουσιν,
- [912] σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι,
- [913] τάχ' ἂν τις εἴποι, τίνες;
- [914] τάφων πατρώων λαχαί.
- [915] ἀχάεις δόμων μάλ' αύτούς
- [916] προπέμπει δαϊκτὴρ

- [917] γύος αὐτόστονος, αὐτοπήμων,
- [918] δαιόφρων, οὐ φιλογαθής,
- [919] ἐτύμως δακρυχέων ἐκ
- [920] φρενός, ἢ κλαιομένας μου
- [921] μινύθει τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν.

Antistrophe 4

- [922] [Χορός]: πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν
- [923] ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
- [924] ξένων τε πάντων στίχας
- [925] πολυφθόρους ἐν δαΐ.
- [926] δυσδαίμων σφιν ἢ τεκοῦσα
- [927] πρὸ πασῶν γυναικῶν
- [928] ὅπόσαι τεκνογόνοι κέκληνται.
- [929] παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτὰ
- [930] θεμένα τούσδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὥδ'
- [931] ἔτελεύτασαν ὑπ' ἀλλα||λοφόνοις
- [932] χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

Strophe 5

- [933] [Χορός]: ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι,
- [934] διατομαῖς οὐ φίλαις,
- [935] ἔριδι μαινομένα,
- [936] νείκεος ἐν τελευτῇ.

- [937] πέπαυται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
- [938] ζόα φονορύτῳ
- [939] μέμεικται· κάρτα δ' εἴσ' ὅμαιμοι.
- [940] πικρὸς λυτὴρ νεικέων δὲ πόντιος
- [941] ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς
- [942] θακτὸς σίδαρος· πικρὸς δὲ χρημάτων
- [943] κακὸς δατητὰς Ἀρης ἀρὰν πατρῷ||αν
- [944] τιθεὶς ἀλαθῆ.

Antistrophe 5

- [945] [Χορός]: ἔχουσι μοῖραν λαχόντες οἱ μέλεοι
- [946] διοδότων ἀχθέων.
- [947] ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς
- [948] πλούτος ἄβυσσος ἔσται.
- [949] ἵω πολλοῖς ἐπιανθίσαντες
- [950] πόνοισι γενεάν.
- [951] τελευταῖαι δ' ἐπηλάλαξαν
- [952] Ἀραὶ τὸν ὁξὺν νόμον, τετραμμένου
- [953] παντρόπῳ φυγῇ γένους.
- [954] ἔστακε δ' Ἀτας τροπαῖον ἐν πύλαις,
- [955] ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ δυοῖν κρατή||σας
- [956] ἔληξε δαίμων.
- [957] [Ισμήνη]: σὺ δ' ἔθανες |κατα|κτανών.

[958] δορὶ δ' ἔθανες

[960] μελεοπαθής.

[962] ἵτω δάκρυ.

[964] κατακτάς.

Strophe 6

[966] [Ἀντιγόνη]: ἡέ.

[966b] [Ισμήνη]: ἡέ.

[967] [Ἀντιγόνη]: μαίνεται γύοισι φρήν.

[968] [Ισμήνη]: ἐντὸς δὲ καρδία στένει.

[969] [Ἀντιγόνη]: ίώ ίώ πάνδυρτε σύ.

[970] [Ισμήνη]: σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.

[971] [Ἀντιγόνη]: πρὸς φίλου ἔφθισο.

[972] [Ισμήνη]: καὶ φίλον ἔκτανες.

[973] διπλᾶ δ' ὄρᾶν

[975] [Ἀντιγόνη]: ἄχεα τῶνδε τάδ' ἐγγύθεν.

[976] [Ισμήνη]: πέλας ἀδελφέ' ἀδελφεῶν.

[977] [Χορός]: ίώ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά, πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά,

[979] μέλαιν' Ἐρινύς, ἦ μεγασθενῆς τις εῖ.

Antistrophe 6

[980] [Ἀντιγόνη]: ἡέ.

[980b] [Ισμήνη]: ἡέ.

[981] [Ἀντιγόνη]: δυσθέατα πήματα

[982] [Ισμήνη]: ξειξεν ἐκ φυγᾶς ἐμοί.

[983] [Ἀντιγόνη]: ούδ' ἵκεθ' ώς κατέκτανεν.

[984] [Ισμήνη]: σωθεὶς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.

[985] [Ἀντιγόνη]: ὢλεσε δῆτ' ἄγαν

[986] [Ισμήνη]: καὶ τὸν ἐνόσφισεν.

[987] τάλαν πάθος.

[989] [Ἀντιγόνη]: δύστονα κήδε' ὁμαίμονα.

[990] [Ισμήνη]: δίνυγρα τριπάλτων πημάτων.

[991] [Χορός]: Ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά, πότνια τ' Οἰδίπου σκιά,

[993] μέλαιν' Ἐρινύς, ἡ μεγασθενής τις εἴ.

[994] [Ἀντιγόνη]: σὺ τοὶ νιν οἴσθα διαπερῶν—

Epode

[995] [Ισμήνη]: σὺ δ' οὐδὲν ὕστερος μαθών—

[996] [Ἀντιγόνη]: ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν,

[997] [Ισμήνη]: δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.

[998] [Ἀντιγόνη]: ὀλοὰ λέγειν.

[999] [Ισμήνη]: ὀλοὰ δ' ὁρᾶν.

[1000] [Ἀντιγόνη]: Ἰὼ πόνος—

[1001] [Ισμήνη]: Ἰὼ κακά—

[1002] [Ἀντιγόνη]: δώμασι καὶ χθονί.

[1003] [Ισμήνη]: πρὸ πάντων δ' ἐμοί.

[1004] [Ἀντιγόνη]: καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί.

- [1005] [Ισμήνη]: Ιώ ιώ δυστόνων κακῶν, ἄναξ.
- [1006] [Ἀντιγόνη]: Ιώ ιώ πάντα πολυπονώτατοι.
- [1007] [Ισμήνη]: Ιώ ιώ δαιμονῶντες ἄτα.
- [1008] [Ἀντιγόνη]: Ιώ ιώ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός;
- [1009] [Ισμήνη]: Ιώ, ὅπου σ τι τιμιώ τατον.
- [1010] [Ἀντιγόνη]: Ιώ ιώ, πῆμα πατρὶ πάρευνον.
- [1011] [Κῆρυξ]: δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρή
- [1012] δῆμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως·
- [1013] Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὔνοίᾳ χθονὸς
- [1014] θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς·
- [1015] στυγῶν γάρ ἔχθροὺς θάνατον εἴλετ' ἐν πόλει
- [1016] ἱερῶν πατρῷων δ' ὅσιοις ὧν μοιμῆς ἄτερ
- [1017] τέθνηκεν οὐ περ τοῖς νέοις θυνήσκειν καλόν.
- [1018] οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν·
- [1019] τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν
- [1020] ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἀρπαγὴν κυσίν,
- [1021] ὡς ὅντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός,
- [1022] εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ
- [1023] τῷ τοῦδε· ἄγος δὲ καὶ θανῶν κεκτήσεται
- [1024] θεῶν πατρῷων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε
- [1025] στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ἥρει πόλιν.
- [1026] οὕτω πετηνῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
- [1027] ταφέντ' ἀτίμως τούπιτίμιον λαβεῖν,

- [1028] καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα
- [1029] μήτ' ὁξυμόληποις προσσέβειν οἰμώγημασιν,
- [1030] ἄτιμον εἴναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.
- [1031] τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.
- [1032] [Ἀντιγόνη]: ἔγώ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω.
- [1033] ἦν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλη,
- [1034] ἔγώ σφε θάψω κακὸν κίνδυνον βαλῶ
- [1035] θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδὲ αἰσχύνομαι
- [1036] ἔχουσ' ἅπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
- [1037] δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὐ πεφύκαμεν,
- [1038] μητρὸς ταλαιπνῆς κἀπὸ δυστήνου πατρός.
- [1039] τοιγάρ θέλουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῶν
- [1040] ψυχή, θανόντι ζῶσα συγγόνω φρενί.
- [1041] τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
- [1042] λύκοι σπάσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
- [1043] τάφον γάρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἔγώ,
- [1044] γυνή περ οὖσα, τῷδε μηχανήσομαι,
- [1045] κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος.
- [1046] καύτῃ καλύψω, μηδέ τῷ δόξῃ πάλιν.
- [1047] θάρσει, παρέσται μηχανὴ δραστήριος.
- [1048] [Κῆρυξ]: αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.
- [1049] [Ἀντιγόνη]: αὐδῶ σὲ μὴ περισσὸν κηρύσσειν ἐμοί.
- [1050] [Κῆρυξ]: τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.

[1051] [Ἀντιγόνη]: τράχυν· ἄθα πτος δ' οὐ τος οὐ γενή σεται.

[1052] [Κῆρυξ]: ἀλλ' ον πόλις στυγεῖ, σὺ τι μήσεις τάφω, ;

[1053] [Ἀντιγόνη]: ἥδη τὰ τοῦ δε δια τετί μηται θεοῖς.

[1054] [Κῆρυξ]: οὐ, πρὶν γε χώραν τίνδε κινδύνῳ βαλεῖν.

[1055] [Ἀντιγόνη]: παθῶν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο.

[1056] [Κῆρυξ]: ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἐνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

[1057] [Ἀντιγόνη]: ἔρις περαίνει μῷθον ὑστάτη θεῶν.

[1058] έγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρογόρει.

[1059] [Κῆρυξ]: ἀλλ' αὐτόβου λος ἵσθ', ἀπεννέπω δ' ἔγώ.

[1059b] [Χορός]: φεῦ φεῦ.

[1060] ὡ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς

[1061] Κῆρες Ἐρινύες, αἵτ' Οἰδιπόδα

[1062] γένος ὡλέσατε πρυμνόθεν οὕτως,

[1063] τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;

[1064] πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλαίειν

[1065] μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον·

[1066] ἀλλὰ φοβοῦμαι κάποτρέπομαι

[1067] δεῖμα πολιτῶν.

[1068] σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων

[1069] τεύξει· κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγοος

[1070] μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς

[1071] εῖσιν· τίς ἀν οὖν τὰ πίθοι το;

[1072] [Ημιχόριον Α]: δράτω	τι	πόλις	καὶ	μὴ	δράτω
	etwas something				
[1073]	τοὺς	κλαίοντας	Πολυνείκη.		
[1074]	ἡμεῖς	μὲν	ἵμεν	καὶ	συνθάψομεν
[1075]	αἴδε	προπομποί.	καὶ	γὰρ	γενεᾶ
[1076]	κοινὸν	τόδ' ἄχος,	καὶ	πόλις	ἄλλως
[1077]	ἄλλοτ'	ἐπαινεῖ	τὰ	δίκαια.	
[1078] [Ημιχόριον Β]:	ἡμεῖς	δ' ἄμα τῷδ',	ώσπερ	τε	πόλις
[1079]	καὶ	τὸ δίκαιον	ξυνεπαινεῖ.		
[1080]	μετὰ	γὰρ μάκαρας	καὶ Διὸς	ἰσχὺν	
[1081]	ὅδε	Καδμείων	ἥρούξε πόλιν		
[1082]	μὴ	νατραπῆναι	μηδ' ἀλλοδαπῷ		
[1083]	κύματι	φωτῶν			
[1084]	κατακλυσθῆναι	τὰ μάλιστα.			